

(Акти, ухвалені до 1 грудня 2009 року відповідно до Договору про Європейське Співтовариство; Договору про Європейський Союз і Договору про Євратом)

РЕГЛАМЕНТ ЄС № 66/2010 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ

від 25 листопада 2009 року

про знак екомаркування Європейського Союзу

(Текст догичний СЕП)

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА РАДА
ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про заснування Європейського Співтовариства, і зокрема його статтю 175 (1),

Беручи до уваги пропозицію Комісії,

Беручи до уваги висновок Європейського Економічно-соціального комітету ⁽¹⁾,

Беручи до уваги висновок Комітету регіонів ⁽²⁾,

Відповідно до процедури, встановленої у статті 251 Договору ⁽³⁾,

Оскільки:

(1) Метою Регламенту ЄС № 1980/2000 Європейського Парламенту та Ради від 17 липня 2000 року про переглянуту схему присвоєння знаку екомаркування в Співтоваристві ⁽⁴⁾ було започаткування необов'язкової схеми присвоєння знаку екомаркування, націленої на просування продукції зі зменшеним впливом на навколишнє природне середовище протягом їх всього життєвого циклу і надання споживачам точної, достовірної, науково обґрунтованої інформації про вплив продукції на навколишнє природне середовище.

(2) Досвід, отриманий протягом імплементації Регламенту ЄС № 1980/2000, продемонстрував необхідність коректування схеми екомаркування з метою збільшити її ефективність та вдосконалити її дію.

(3) Змінена схема (надалі – «схема екомаркування Європейського Союзу») повинна бути імплементована відповідно до положень Договорів, включаючи, зокрема, принцип перестороги, встановлений у статті 174 (2) Договору про Європейське Співтовариство.

(4) Необхідно забезпечити координацію між системою екомаркування Європейського Союзу та встановленням вимог в контексті Директиви 2009/125/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 21 жовтня 2009 року, що засновує рамки для встановлення екодизайнерських вимог для продукції, що пов'язана з енергоспоживанням ⁽⁵⁾.

(5) Схема екомаркування Європейського Союзу є частиною політики сталого споживання і виробництва Співтовариства, яка націлена на зниження негативного впливу споживання і виробництва на навколишнє природне середовище, здоров'я, клімат і природні ресурси. Схема націлена на просування тієї продукції, яка має високий рівень екологічних показників шляхом використання схеми екомаркування Європейського Союзу. З цією метою є доцільним вимагати, щоб критерії, яким повинна відповідати продукція, щоб містити знак екомаркування, базувалися на найкращих екологічних показниках, досягнутих продукцією, яка розміщується на ринку Співтовариства. Ці критерії повинні бути простими для розуміння і використання, і повинні базуватися на наукових доказах, беручи до уваги останні досягнення технологічного розвитку. Ці критерії повинні бути ринково-орієнтованими і обмеженими найбільш суттєвим впливом продукції на навколишнє природне середовище протягом її життєвого циклу.

(6) З метою уникнення збільшення кількості схем екологічного маркування і заохочення вищих екологічних показників в усіх сферах, в яких вплив на навколишнє природне середовище є фактором споживчого вибору, можливість використання екомаркування Європейського

⁽¹⁾ ОВ С 120, 28.5.2009, С. 56.

⁽²⁾ ОВ С 218, 11.9.2009, С. 50.

⁽³⁾ Висновок Європейського Парламенту від 2 квітня 2009 року (ще не опублікований в Офіційному віснику) і Рішення Ради від 26 жовтня 2009 року.

⁽⁴⁾ ОВ L 237, 21.9.2000, С. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 285, 31.10.2009, С. 10.

Союзу повинна бути розширена. Однак, для харчових та кормових груп продуктів, необхідно провести дослідження, щоб забезпечити те, що критерії є здійсненими і додана вартість гарантована. Що стосується харчових і кормових продуктів, а також необроблених сільськогосподарських продуктів, що підпадають під сферу застосування Регламенту Ради ЄС № 834/2007 від 28 червня 2007 року про органічне виробництво і маркування органічних продуктів ⁽¹⁾, варіант того, що лише та продукція, що є сертифікована як органічна, буде мати право на екомаркування Європейського Союзу, повинен бути розглянутий, аби уникнути плутанини серед споживачів.

- (7) Екомаркування Європейського Союзу повинне бути націлене на заміну небезпечних речовин на більш безпечні речовини, якщо це є технічно можливим.
- (8) Для прийняття схеми екомаркування Європейського Союзу громадськістю суттєвим є, щоб неурядові організації з навколишнього природного середовища і організації споживачів відігравали важливу роль і були активно залучені до розвитку і встановлення критеріїв екомаркування Європейського Союзу.
- (9) Є бажаним, щоб будь-яка зацікавлена сторона могла здійснювати розробку або перегляд критерію екомаркування Європейського Союзу за умови дотримання загальних процедурних правил і координування процесу Комісією. З метою забезпечення загальної узгодженості дій Співтовариства, є суттєвим вимагати, щоб останні стратегічні цілі Співтовариства у сфері навколишнього природного середовища, такі як програми дій Співтовариства у сфері навколишнього природного середовища, стратегії сталого розвитку і програми зі зміни клімату, були враховані в розробці і перегляді критеріїв екомаркування Європейського Союзу.
- (10) З метою спрощення схеми екомаркування Європейського Союзу і зменшення адміністративного тягаря, що асоціюється з використанням екомаркування Європейського Союзу, процедури з оцінки і перевірки повинні бути раціоналізовані.
- (11) Є доцільним передбачити умови, згідно з якими знак екомаркування Європейського Союзу може використовуватися, і з метою забезпечення узгодження з цими умовами вимагати від компетентних органів здійснювати перевірку і забороняти використання знаку екомаркування Європейського Союзу, якщо умови використання не виконуються. Є доцільним вимагати від держав-членів встановлення правил накладення санкцій, що застосовуються у випадку порушення цього Регламенту, і забезпечення їх виконання.
- (12) З метою збільшити використання екомаркування Європейського Союзу і з метою заохочення тих, чия продукція відповідає критеріям екомаркування Європейського Союзу, вартість використання екомаркування Європейського Союзу повинна бути знижена.
- (13) Необхідно інформувати громадськість і підвищувати громадську обізнаність про екомаркування Європейського Союзу шляхом промо-акцій,

інформаційних та освітніх кампаній на локальному, національному та рівні Співтовариства з метою зробити споживачів обізнаними зі змістом екомаркування і надати їм можливість робити проінформований вибір. Це є необхідним, щоб зробити схему більш привабливою для виробників та роздрібних торговців.

- (14) Держави-члени повинні враховувати настанови при розробці своїх національних планів дій з державних закупівель у екологічній сфері і можуть розглядати встановлення цілей для придбання екологічно чистих продуктів.
- (15) З метою сприяння збуту продукції, що містить знак екологічного маркування на національному рівні та рівні Співтовариства, обмежити додаткову роботу для компаній, зокрема малого та середнього бізнесу, уникнути плутанини серед споживачів, необхідним також є покращити відповідність та стимулювати гармонізацію схеми екомаркування Європейського Союзу з національними схемами екомаркування в Співтоваристві.
- (16) З метою забезпечення гармонізованого застосування системи присвоєння, нагляду за ринком та контролю використання знаку екомаркування Європейського Союзу в межах Співтовариства, компетентні органи повинні обмінюватися інформацією та досвідом.
- (17) Заходи, необхідні для виконання цього Регламенту, повинні бути ухвалені відповідно до Рішення Ради 1999/468/ЄС від 28 червня 1999 року, що встановлює процедури для здійснення виконавчих повноважень, покладених на Комісію ⁽²⁾.
- (18) Зокрема, Комісія повинна бути уповноважена ухвалювати критерії, яким повинна відповідати продукція, щоб містити знак екомаркування, і вносити зміни у Додатки до цього Регламенту. Оскільки ці заходи мають загальний характер і призначені для внесення змін та доповнень до несуттєвих положень цього Регламенту, вони повинні бути ухвалені відповідно до підконтрольної регуляційної процедури, передбаченої в статті 5а Рішення 1999/468/ЄС.
- (19) Для ясності і правової визначеності Регламент ЄС № 1980/2000 повинен бути замінений на цей Регламент.
- (20) Необхідні перехідні положення повинні бути передбачені, щоб забезпечити поступовий перехід від Регламенту ЄС № 1980/2000 до цього Регламенту.

УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

Стаття 1

Предмет

Цей Регламент встановлює норми заснування і застосування не обов'язкової схеми екомаркування ЄС.

⁽¹⁾ ОВ L 189, 20.7.2007, С. 1.

⁽²⁾ ОВ L 184, 17.7.1999, С. 23.

Стаття 2

Сфера застосування

1. Цей Регламент застосовується до будь-яких товарів чи послуг, які постачаються для розповсюдження, споживання чи використання на ринку Співтовариства в обмін на оплату чи безкоштовно (надалі – «продукція»)
2. Цей Регламент не застосовується ні до лікувальних засобів для використання людиною, визначених в Директиві 2001/83/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 6 листопада 2001 року про кодекс Співтовариства, що стосується лікарських засобів для використання людиною ⁽¹⁾, ні до ветеринарних препаратів, визначених в Директиві 2001/82/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 6 листопада 2001 року про кодекс Співтовариства, що стосується ветеринарних лікарських засобів ⁽²⁾, ні до будь-яких типів медичних виробів.

Стаття 3

Визначення

Для цілей цього Регламенту застосовуються такі визначення:

1. «продуктова група» означає набір продуктів, що обслуговують схожі цілі і є схожими в плані використання, або мають схожі функціональні властивості, або є схожими в плані споживчого сприйняття;
2. «суб'єкт господарювання» означає будь-якого виробника, імпортера, постачальника послуг, оптового чи роздрібного торговця;
3. «вплив на навколишнє природне середовище» означає будь-які зміни навколишнього середовища, повністю або частково зумовлені продукцією протягом її життєвого циклу;
4. «екологічні показники» означають результат управління виробником тими характеристиками продукції, що викликають вплив на навколишнє природне середовище;
5. «перевірка» означає процедуру підтвердження того, чи відповідає продукція встановленим критеріям екомаркування Європейського Союзу.

Стаття 4

Компетентні органи

1. Кожна держава-член назначає орган або органи в рамках урядових міністерств або за їх межами, відповідальні за виконання завдань, передбачених цим Регламентом («компетентний орган» або «компетентні органи») і забезпечити їх функціонування. Якщо назначено більше одного компетентного органа, держава-член визначає відповідні повноваження цих органів і координаційні вимоги, що застосовуються до них.
2. Склад компетентних органів має бути таким, щоб гарантувати їх незалежність та нейтралітет, а їх внутрішній регламент має бути таким, щоб забезпечити прозорість у здійсненні їх діяльності, а також участь всіх зацікавлених сторін.
3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб їх компетентні органи відповідали вимогам, встановленим в Додатку V.

4. Компетентні органи повинні забезпечити, щоб процес перевірки здійснювався послідовно, нейтрально і надійним чином стороною, незалежною від суб'єкта господарювання, який перевіряється, базуючись на міжнародних, європейських або національних стандартах і процедурах, що стосуються органів, які застосовують схеми сертифікації продукції.

Стаття 5

Рада ЄС з екомаркування

1. Комісія засновує Раду ЄС з екомаркування (EUEB), що складається з представників компетентних органів всіх держав-членів, як зазначається в статті 4, та інших зацікавлених сторін. EUEB обирає свого голову відповідно до свого регламенту. Вона сприяє розвитку та перегляду критеріїв екомаркування ЄС і будь-якому перегляду впровадження схеми екомаркування ЄС. Вона також надає Комісії консультації та допомогу у цих сферах і, зокрема, вносить рекомендації щодо мінімальних вимог до екологічних показників.
2. Комісія забезпечує, що при здійсненні своєї діяльності EUEB дотримується збалансованої участі всіх відповідних зацікавлених сторін щодо кожної продуктової групи, таких як компетентні органи, виробники, імпортери, постачальники послуг, оптові та роздрібні торговці, зокрема підприємства малого та середнього бізнесу, групи з захисту навколишнього природного середовища та організації споживачів.

Стаття 6

Загальні вимоги до критеріїв екомаркування ЄС

1. Критерії екомаркування ЄС базуються на екологічних показниках продукції, враховуючи останні стратегічні цілі Співтовариств у сфері навколишнього природного середовища.
2. Критерії екомаркування ЄС встановлюють екологічні вимоги, яким повинна відповідати продукція, щоб містити знак екомаркування.
3. Критерії екомаркування ЄС визначаються на науковій основі, розглядаючи весь життєвий цикл продукції. При визначенні таких критеріїв враховується таке:
 - (a) найбільш значний вплив на навколишнє природне середовище, зокрема вплив на зміну клімату, вплив на природу і біорізноманіття, енерго- і ресурсоспоживання, накопичення відходів, викидів у навколишнє природне середовище, забруднення шляхом фізичного впливу і використання та викиду небезпечних речовин;

⁽¹⁾ ОВ L 311, 28.11.2001, С. 67.

⁽²⁾ ОВ L 311, 28.11.2001, С. 1.

- (b) заміна небезпечних речовин більш безпечними речовинами або використання альтернативних речовин або розробок, якщо це є технічно можливим;
- (c) потенціал зменшення впливу на навколишнє природне середовище за рахунок довготривалості і повторного використання продукції;
- (d) чистий екологічний баланс між екологічними вигодами та втратами, включаючи аспекти здоров'я і безпеки, на різних стадіях життєвого циклу продукції;
- (e) якщо необхідно, соціальні та етичні аспекти, приміром, шляхом посилання на відповідні міжнародні конвенції та угоди, такі як релевантні стандарти МОП і кодекси поведінки;
- (f) критерії, встановлені для інших екологічних знаків, зокрема офіційно визнані на національному чи регіональному рівні, EN ISO 14024 Тип I екологічні знаки, якщо вони існують для цієї групи продукції, з метою посилення синергетичного ефекту.
- (g) наскільки це можливо, принцип скорочення випробувань на тваринах.

4. Критерії екомаркування ЄС включають вимоги, націлені на забезпечення того, що продукція, що містить екомаркування ЄС, виконує своє передбачене призначення.

5. Перед розробкою критеріїв екомаркування ЄС для харчових та кормових продуктів, як зазначається в Регламенті ЄС № 178/2002 Європейського Парламенту та Ради від 28 січня 2002 року, що встановлює загальні принципи і вимоги харчового законодавства, засновує Європейський орган з безпеки харчових продуктів і встановлює процедури у питаннях харчової безпеки ⁽¹⁾, Комісія здійснює дослідження, не пізніше, ніж до 31 грудня 2011 року, вивчаючи можливість встановлення надійних критеріїв, що охоплюють екологічні показники протягом всього життєвого циклу таких продуктів, включаючи продукцію рибальства і аквакультури. Дослідження повинно приділити особливу увагу впливу будь-яких критеріїв екомаркування ЄС на харчові і кормові продукти, а також необроблену сільськогосподарську продукцію, що належить до сфери застосування Регламенту ЄС № 834/2007. Дослідження повинно розглядати можливість того, що лише та продукція, що є сертифікованою як органічна, набуває право на присвоєння знаку екомаркування ЄС з метою уникнення плутанини серед споживачів.

Комісія відповідно до підконтрольної регуляційної процедури, зазначеної у статті 16(2), вирішує, враховуючи результати дослідження і висновок EUEB, для яких харчових і кормових груп, якщо такі є, розробка критеріїв екомаркування ЄС є доцільною.

6. Екомаркування ЄС не присвоюється ні товарам, що містять речовини або суміші, які відповідають критеріям для класифікації як токсичні, небезпечні для навколишнього природного середовища, канцерогенні, мутагенні або токсичні для репродуктивної системи відповідно до Регламенту ЄС № 1272/2008

Європейського Парламенту та Ради від 16 грудня 2008 року про класифікацію, маркування і пакування речовин та сумішей ⁽²⁾, ні товарам, що містять речовини, зазначені в статті 57 регламенту ЄС № 1907/2006 Європейського Парламенту та Ради від 18 грудня 2006 року, що стосується реєстрації, оцінки, авторизації і обмеження хімічних речовин та препаратів, що засновує Європейське хімічне агентство ⁽³⁾.

7. Для окремих категорій товарів, що містять речовини, зазначені в частині 6, і лише у випадку, якщо це є технічно недоцільним замінити їх як таких або шляхом використання альтернативних речовин або розробок, або у випадку продукції, що має значно вищі загальні екологічні показники у порівнянні з іншими товарами однієї категорії, Комісія може ухвалити заходи для надання права відступу від частини 6. Відступ не надається для речовин, що відповідають критеріям статті 57 Регламенту ЄС № 1907/2006 і які визначені відповідно до процедури, встановленої в статті 59 (1) того ж Регламенту, та які присутні у препараті, виробі або будь-якій однорідній частині комплексного виробу у концентраціях, що перевищують 0,1 % (від маси). Такі заходи, розроблені з метою внесення змін та доповнення несуттєвих положень цього Регламенту, ухвалюються відповідно до підконтрольної регуляційної процедури, зазначеної у статті 16 (2).

Стаття 7

Розробка і перегляд критеріїв екомаркування ЄС

1. Після консультацій з EUEB Комісія, держави-члени, компетентні органи та інші зацікавлені сторони можуть ініціювати і керувати розробкою або переглядом критеріїв екомаркування ЄС. Якщо на інших зацікавлених сторін покладення відповідальність за управління розробкою критеріїв, вони повинні підтвердити спеціальні знання в цій продуктивній сфері, а також здатність керувати процесом нейтрально і відповідно до цілей цього Регламенту. У цьому відношенні, консорціуми, що складаються більш як з однієї зацікавленої сторони, є вигідними.

Сторона, яка ініціює і очолює процес розробки або перегляду критеріїв екомаркування ЄС, відповідно до процедури, викладеної в частині А Додатку I, представляє такі документи:

- (a) попередній звіт;
- (b) проект запропонованих критеріїв;
- (c) технічний звіт в підтримку проекту запланованих критеріїв;
- (d) підсумковий звіт;
- (e) посібник для потенційних користувачів екомаркування ЄС і компетентних органів;
- (f) посібник для органів влади, що здійснюють державні замовлення.

Ці документи надаються для розгляду Комісії та EUEB.

⁽¹⁾ ОВ L 31, 1.2.2002, С. 1.

⁽²⁾ ОВ L 353, 31.12.2008, С. 1.

⁽³⁾ ОВ L 396, 30.12.2006, С. 1.

2. Якщо критерії вже розроблені відповідно до іншої схеми екомаркування, що відповідає вимогам EN ISO 14024 тип I екологічних знаків для продуктової групи, для якої не встановлені критерії екомаркування ЄС, будь-яка держава-член, в якій визнана інша схема екомаркування, може після консультацій з Комісією та EUEB запропонувати ці критерії для їх розробки відповідно до схеми екомаркування ЄС.

У таких випадках може застосовуватися скорочена процедура розробки критеріїв, викладена в частині В Додатку I, за умови, що запропоновані критерії розроблені відповідно до частини А Додатку I. Або Комісія, або держава-член, які відповідно до першого підпункту запропонували скорочену процедуру розробки критеріїв, очолюють цю процедуру.

3. Якщо є необхідним неістотний перегляд критеріїв, застосовується скорочена процедура перегляду, встановлена в частині С Додатку I.

4. До 19 лютого 2011 року EUEB і Комісія погоджують робочий план, що включає стратегічний підхід і невичерпний список продуктивних груп. Цей план передбачає й інші дії Комісії (наприклад, державні закупівлі в екологічній сфері) і може оновлюватися відповідно до останніх стратегічних цілей Співтовариства у сфері навколишнього природного середовища. План оновлюється на регулярній основі.

Стаття 8

Встановлення критеріїв екомаркування ЄС

1. Проекти критеріїв екомаркування ЄС розробляються відповідно до процедури, встановленої в Додатку I, враховуючи робочий план.

2. Комісія, не пізніше, ніж через 9 місяців після консультацій з EUEB, ухвалює заходи для встановлення окремих критеріїв екомаркування ЄС для кожної продуктової групи. Ці заходи опубліковуються в Офіційному віснику Європейського Союзу.

У своїх підсумкових пропозиціях Комісія враховує зауваження EUEB і чітко визначає, документує і надає пояснення щодо підстав для будь-яких змін, внесених до її підсумкових пропозицій порівняно з проектом пропозицій, складеним після консультації з EUEB.

Заходи, які призначені для внесення змін і доповнення неістотних положень цього Регламенту, ухвалюються відповідно до підконтрольної регуляційної процедури, зазначеної у статті 16 (2).

3. У заходах, зазначених у частині 2, Комісія:

- (a) встановлює вимоги щодо оцінки відповідності окремих продуктів з критеріями екомаркування ЄС («вимоги оцінювання»);
- (b) вказує для кожної продуктової групи три ключові екологічні характеристики, які можуть відобразитися на не обов'язковому знаку з текстовим блоком, описаним у Додатку II;

- (c) вказує для кожної продуктової групи релевантний термін дії критеріїв і вимог щодо оцінки;
- (d) вказує ступінь різновиду продукції, дозволений протягом терміну дії, зазначеного у пункті (c).

4. При встановленні критеріїв екомаркування ЄС треба слідкувати за тим, щоб не були вжиті заходи, впровадження яких може накласти непропорційний адміністративний і економічний тягар на підприємства малого і середнього бізнесу.

Стаття 9

Присвоєння знаку екомаркування ЄС та умови його використання

1. Будь-який суб'єкт господарювання, який бажає використовувати знак екомаркування ЄС, звертається до компетентних органів, зазначених у статті 4, відповідно до таких правил:

- (a) якщо продукція походить з однієї держави-члена, то заява подається до компетентного органу цієї держави-члена;
- (b) якщо продукція походить в одній і тій самій формі із декількох держав-членів, заява подається до компетентного органу однієї з цих держав-членів;
- (c) якщо продукція походить із-за меж Співтовариства, заява подається до компетентного органу будь-якої держави-члена, на ринку якої продукція була чи буде розміщена.

2. Знак екомаркування ЄС має форму, зображену в Додатку II.

Екомаркування ЄС може застосовуватися лише стосовно продукції, що відповідає вимогам екомаркування ЄС, які застосовуються до такої відповідної продукції і для якої був присвоєний знак екомаркування ЄС.

3. В заяві зазначається повна контактна інформація щодо суб'єкта господарювання, а також щодо продуктової групи, що розглядається, і міститься повний опис продукції, а також вся інша інформація за запитом компетентного органу.

Заява включає всю належну документацію, як зазначається у відповідних заходах Комісії, якими встановлюються критерії екомаркування ЄС для продуктової групи, що розглядається.

4. Компетентний орган, до якого подається заява, стягує оплату відповідно до Додатку III. Використання знаку екомаркування ЄС можливе лише за умови своєчасної сплати платежів.

5. Протягом двох місяців з дати отримання заяви, компетентний орган перевіряє, чи є повною документація, і повідомляє суб'єкта господарювання. Компетентний орган може відхилити заяву, якщо суб'єкт господарювання повністю не передав документацію в шестимісячний строк з моменту отримання такого повідомлення.

За умови, що документація є повною, і компетентний орган перевірів відповідність продукції критеріям екомаркування ЄС, і вимоги щодо оцінки опубліковані відповідно до статті 8, компетентний орган присвоює продукту реєстраційний номер.

Суб'єкти господарювання покривають витрати на тестування і оцінку відповідності критеріям екомаркування ЄС. З суб'єктів господарювання може стягуватися плата за проїзд і проживання, якщо перевірка на місці здійснюється поза межами держави-члена, в якій знаходиться компетентний орган.

6. Якщо критерії екомаркування ЄС вимагають, щоб виробниче обладнання відповідало конкретним вимогам, то їм повинні відповідати всі види обладнання, на яких здійснюється виробництво продукції, яка містить знак екомаркування ЄС. Якщо є доцільним, компетентний орган здійснює перевірку на місці або призначає уповноваженого представника для цієї потреби.

7. Компетентні органи переважно визнають тестування, акредитоване відповідно до ISO 17025, і перевірки, що здійснюються органами, акредитованими відповідно до стандартів EN 45011 або еквівалентних національних стандартів. Компетентні органи співпрацюють з метою забезпечення ефективного і послідовного виконання процедур оцінки і перевірки, зокрема в рамках робочої групи, зазначеної в статті 13.

8. Компетентні органи укладають контракт з кожним суб'єктом господарювання, оговорюючи умови використання екомаркування ЄС (включаючи положення щодо надання дозволу та відкликання екомаркування ЄС, зокрема внаслідок перегляду критеріїв). З цією метою стандартний контракт використовується відповідно до зразка, представленого в Додатку IV.

9. Суб'єкт господарювання може розмістити знак екомаркування ЄС на продукції лише після укладання контракту. Суб'єкт господарювання також розміщує реєстраційний номер на продукції, що містить знак екомаркування ЄС.

10. Компетентний орган, що присвоїв продукції знак екомаркування ЄС, повідомляє про це Комісію. Комісія започатковує спільний реєстр і оновлює його регулярно. Цей реєстр є доступним для громадськості на Веб-сайті, присвяченому екомаркуванню ЄС.

11. Знак екомаркування ЄС може використовуватися на продукції, для якої був присвоєний знак екомаркування ЄС, і на пов'язаних з нею рекламних матеріалах.

12. Присвоєння знаку екомаркування ЄС здійснюється без шкоди для екологічних або інших регуляторних вимог законодавства Співтовариства або національного законодавства, що застосовується на різних стадіях життєвого циклу продукції.

13. Право на використання екомаркування ЄС не розповсюджується на використання екомаркування ЄС як компонента торгової марки.

Стаття 10

Дослідження ринку і контроль за використанням екомаркування ЄС

1. Будь-яке неправдиве або таке, що вводить в оману, рекламування, або використання будь-яких знаків маркування або логотипів, що призводять до плутанини, забороняються.

2. Компетентні органи по відношенню до продукції, якій вони присвоюють знак екомаркування ЄС, на регулярній основі перевіряють, щоб продукція відповідала критеріям екомаркування ЄС і вимогам щодо оцінки, опублікованим відповідно до статті 8. Компетентні органи, якщо це є доцільним, також здійснюють такі перевірки за наявності скарг. Такі перевірки можуть набувати форми вибіркового перевірок.

Компетентні органи, які присвоїли продукції знак екомаркування ЄС, повідомляють користувача екомаркування ЄС про будь-які скарги, зроблені стосовно продукції, що містить екомаркування ЄС, і можуть запросити, щоб користувач відповів на ці скарги. Компетентні органи можуть не розкривати користувачу особу того, хто подав скаргу.

3. Користувач знаку екомаркування ЄС дозволяє компетентним органам, які присвоїли продукції знак екомаркування ЄС, проводити всі необхідні дослідження з метою моніторингу його постійної відповідності критеріям продуктової групи і статті 9.

4. Користувач знаку екомаркування ЄС за запитом компетентного органу, який присвоїв продукції знак екомаркування ЄС, надає доступ до приміщення, в якому ця продукція виробляється.

Запит може бути зроблений в будь-який розумний строк і без попереднього повідомлення.

5. Якщо після надання користувачеві знаку екомаркування ЄС можливості висловити свої зауваження, будь-який компетентний орган, який вважає, що продукція, що містить знак екомаркування ЄС, не відповідає критеріям відповідної продуктової групи, або що екомаркування ЄС не використовується відповідно до статті 9, він або забороняє використання знаку екомаркування для цієї продукції, або, у випадку якщо екомаркування було присвоєно іншим компетентним органом, інформує цей компетентний орган. Користувач знаку екомаркування ЄС не має права на відшкодування оплачених коштів, зазначених у частині 4 статті 9, ні в повному обсязі ні частково.

Компетентний орган без затримки повідомляє інших компетентних органів і Комісію про цю заборону.

6. Компетентний орган, який присвоїв продукції знак екомаркування ЄС, не розголошує і не використовує у будь-яких цілях непов'язану з присвоєнням для використання знаку екомаркування ЄС, інформацію, до якої він отримав доступ у процесі оцінки виконання користувачем знаку екомаркування ЄС правил щодо використання знаку екомаркування ЄС, встановлених у статті 9.

Він вживає всі необхідні заходи для забезпечення захисту документів, наданих йому, від фальсифікації і незаконного привласнення.

*Стаття 11***Схеми екомаркування в державах-членах**

1. Якщо критерії екомаркування ЄС для певної продуктової групи опубліковані, інші національно або регіонально офіційно визнані схеми екомаркування EN ISO 14024 тип I, які не покривають цю продуктову групу на момент опублікування, можуть бути розширені до цієї продуктової групи, тільки якщо критерії, розроблені для цих схем, щонайменше такі ж суворі, як критерії екомаркування ЄС.

2. З метою гармонізації європейських схем екомаркування (EN ISO 14024 тип I), критерії екомаркування ЄС враховують існуючі критерії, розроблені в офіційно визнаних схемах екомаркування держав-членів.

*Стаття 12***Просування європейського екомаркування**

1. Держави-члени та Комісія, у співпраці з ЕУЕВ, погоджують конкретний план дій з метою сприяння використання екомаркування ЄС шляхом:

- (a) ознайомлювальних заходів та інформаційних і громадських освітніх кампаній для споживачів, виробників, оптовиків, постачальників послуг, державних замовників, торговців, роздрібних торговців і широкої громадськості;
- (b) заохочення до засвоєння схеми, особливо підприємствами малого та середнього бізнесу,

таким чином, підтримуючи розвиток схеми.

2. Просування екомаркування ЄС може здійснюватися через Веб-сайт екомаркування ЄС, що на всіх мовах Співтовариства надає основну інформацію і рекламні матеріали про екомаркування ЄС, а також інформацію про те, де можна придбати продукцію, що має знак екомаркування ЄС.

3. Держави-члени заохочують використання «Посібника для органів, що надають державні замовлення», як зазначається в пункті 5 частини А Додатку I. З цієї метою держави-члени розглядають, наприклад, можливість встановлення цілей для придбання продукції, що відповідає критеріям, встановленим у вказаному посібнику.

*Стаття 13***Обмін інформацією та досвідом**

1. З метою сприяння послідовному виконанню цього Регламенту компетентні органи регулярно обмінюються інформацією та досвідом, зокрема про застосування статей 9 та 10.

2. Комісія створює робочу групу компетентних органів для цієї потреби. Робоча група зустрічається щонайменше 2 рази на рік. Витрати на відрядження несе Комісія. Робоча група обирає свого голову і ухвалює свій регламент.

*Стаття 14***Звітність**

1. До 19 лютого 2015 року Комісія надає Європейському Парламенту та Раді доповідь про впровадження схеми екомаркування ЄС. Доповідь також визначає положення щодо можливого перегляду схеми.

*Стаття 15***Внесення змін до Додатків**

Комісія може вносити зміни до Додатків, включаючи модифікацію максимальних платежів, передбачених у Додатку III, враховуючи необхідність платежів для покриття витрат на забезпечення функціонування схеми.

Такі заходи, розроблені для внесення змін до неістотних положень цього Регламенту, ухвалюються відповідно до підконтрольної регуляційної процедури, зазначеної у частині 2 статті 16.

*Стаття 16***Процедура Комітету**

1. Комітет надає допомогу Комісії.
2. Якщо робиться посилання на цю частину, то застосовуються частини з 1 по 4 статті з 5а і стаття 7 Рішення 1999/468/ЄС, беручи до уваги положення його статті 8.

*Стаття 17***Санкції**

Держави-члени встановлюють норми щодо санкцій, що застосовуються до порушень положень цього Регламенту, і вживають всі необхідні заходи, необхідні для забезпечення їх виконання. Передбачені санкції повинні бути ефективними, пропорційними та переконливими. Держави-члени повідомляють ці положення Комісії невідкладно і повідомляють невідкладно про будь-які подальші зміни до них.

*Стаття 18***Скасування**

Регламент (ЄС) № 1980/2000 цим скасовується.

*Стаття 19***Перехідні положення**

Регламент (ЄС) № 1980/2000 продовжує застосовуватися до договорів, укладених відповідно до статті 9 цього Регламенту, до закінчення терміну, зазначеного в цих договорах, за винятком його положень, що стосуються зборів.

Стаття 9(4) і Додаток III цього Регламенту застосовуються до таких договорів.

*Стаття 20***Набрання чинності.**

Цей Регламент набирає чинності на двадцятий день після його опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Цей Регламент обов'язковий до виконання у повному обсязі і безпосередньо застосовується в усіх державах-членах.

Страсбург, 25 листопада 2009 року

За Європейський Парламент

За Раду

Голова

Голова

J. BUZEK

Å. TORSTENSSON

ДОДАТОК I

ПРОЦЕДУРА РОЗРОБКИ І ПЕРЕГЛЯДУ КРИТЕРІЇВ ЕКОМАРКУВАННЯ ЄС

А. Стандартна процедура

Такі документи повинні бути розроблені:

1. *Попередній звіт*

Попередній звіт повинен включати такі елементи:

- Кількісну характеристику потенційних екологічних вигод, пов'язаних з продуктовою групою, включаючи розгляд вигод від інших аналогічних європейських та національних чи регіональних схем екомаркування EN ISO 14024 тип I,
- Обґрунтування вибору і охоплення продуктової групи,
- Розгляд будь-яких можливих торгівельних питань,
- Аналіз інших критеріїв екологічного маркування,
- Чинні законодавчі положення та існуючі законодавчі ініціативи, пов'язані з сектором продуктової групи,
- Аналіз можливості заміни небезпечних речовин більш безпечними речовинами, як такими або через використання альтернативних речовин або модифікацій, коли це є технічно можливим, зокрема по відношенню до речовин, що викликають високу стурбованість, зазначених у статті 57 Регламенту ЄС № 1907/2006,
- Дані внутрішнього ринку Співтовариства по сектору, включаючи обсяги та обороти,
- Поточний і майбутній потенціал для потрапляння на ринок продукції, що містить екомаркування ЄС,
- Масштаб і загальну значимість впливу на навколишнє природне середовище, пов'язані з продуктовою групою, що базуються на оцінювальних дослідженнях нових або існуючих життєвих циклів. Також можуть бути використані й інші наукові дані. Критичні й спірні питання представляються в деталях та оцінюються,
- Посилання на дані та інформацію, що були зібрані і використані для складання звіту.

Попередній звіт є доступним на Веб-сайті Комісії, присвяченому екомаркуванню ЄС, для висловлення зауважень і надання посилань протягом процесу розробки критеріїв.

При розробці критеріїв для харчових та кормових продуктивних груп попередній звіт повинен з посиланням на дослідження, зазначене у частині 5 статті 6, підтвердити таке:

- існує реальна додана екологічна цінність у розробці критеріїв екомаркування ЄС для обраної продукції,
- екомаркування ЄС врахувало повний життєвий цикл продукції і,
- використання екомаркування ЄС щодо обраної продукції не викликає плутанини у порівнянні з іншими харчовими знаками маркування.

2. *Пропозиції щодо проекту критеріїв і пов'язаний з ними технічний звіт.*

Після опублікування попереднього звіту розробляються пропозиції щодо проекту критеріїв та технічного звіту на підтримку цих пропозицій.

Запропоновані критерії повинні відповідати таким вимогам:

- вони базуються на найкращій продукції, наявній на ринку Співтовариства, з точки зору екологічних показників протягом усього життєвого циклу і відповідають приблизно кращим 10-20% продукції, наявній на ринку Співтовариства з точки зору екологічних показників на момент його ухвалення,
- з тим, щоб забезпечити необхідну гнучкість, точний відсоток визначається у кожному конкретному випадку і завжди з метою просування найбільш екологічно чистої продукції та забезпечення того, що споживачам надається достатній вибір,
- враховують чистий екологічний баланс між екологічними вигодами і навантаженнями, включаючи аспекти здоров'я та безпеки; якщо є доцільним, враховуються також соціальні та етичні аспекти, наприклад, шляхом посилання на відповідні міжнародні конвенції та угоди, такі як відповідні стандарти МОП та кодекси поведінки,
- базуються на найбільш значимому впливі продукції на навколишнє природне середовище, виражаються наскільки це можливо через технічні ключові екологічні показники продукції, і є придатними для оцінки відповідно до норм цього Регламенту,
- базуються на достовірних даних та інформації, які є репрезентативними, наскільки це можливо, на ринку всього Співтовариства,
- базуються на даних життєвого циклу і кількісного впливу на навколишнє природне середовище, якщо необхідно відповідно до європейських релевантних систем даних щодо життєвого циклу [European Reference Life Cycle Data Systems (ELCD)],
- враховують погляди всіх зацікавлених сторін, залучених до консультативного процесу,
- гарантують гармонізацію з чинним законодавством, що застосовується до продуктової групи при розгляді визначень, методів випробування і технічної та адміністративної документації,
- враховують відповідні політики Співтовариства і роботу, зроблену щодо інших відповідних продуктивних груп.

Пропозиції щодо проекту критеріїв прописуються у спосіб, легко доступний для тих, хто бажає використати їх. Вони повинні надавати обґрунтування для кожного з критеріїв і пояснювати екологічні вигоди, пов'язані з кожним критерієм. Мають особливо виділятися критерії, що відповідають ключовим екологічним характеристикам.

Технічний звіт включає щонайменше такі елементи:

- наукове пояснення кожним вимозі і критерію,
- кількісна характеристика загальної екологічної результативності, якої критерії, як очікується, досягнуть у їх сукупності порівняно з середнім ринковим показником,
- оцінка очікуваного екологічного/економічного/соціального впливу критерію в цілому,
- релевантні методи тестувань для оцінювання різних критеріїв,
- оцінка затрат на тестування,
- для кожного критерію інформація про всі тести, звіти та інша документація, яка надається користувачем за запитом компетентного органу відповідно до частини 3 статті 10.

Пропозиції щодо проекту критеріїв та технічний звіт мають бути доступними для громадських обговорень на Веб-сайті Комісії, присвяченому екомаркуванню ЄС, для висловлення зауважень. Сторона, що очолює розробку продуктової групи, надає пропозиції та доповідь всім зацікавленим сторонам.

Щонайменше два відкритих засідання робочої групи проводяться за проектом критеріїв, на які запрошуються всі зацікавлені сторони, такі як компетентні органи, промисловці (в т.ч. малий та середній бізнес), профспілки, підприємства роздрібною торгівлі, імпортери, екологічні організації та організації споживачів. Комісія також приймає участь у цих засіданнях.

Пропозиції щодо проекту критеріїв та технічного звіту повинні стати доступними щонайменше за один місяць до першого засідання робочої групи. Будь-які подальші пропозиції щодо проекту критеріїв повинні стати доступними щонайменше за один місяць до наступних засідань. Обґрунтування змін до критеріїв у наступних проектах повністю пояснюються і документуються з посиланням на обговорення на відкритому засіданні робочих груп і зауваження, отримані під час громадських обговорень.

Відповіді надаються до всіх зауважень, отриманих протягом процесу розробки критеріїв із зазначенням того, прийняті вони чи відхилені, і чому.

3. Підсумковий звіт і проект критеріїв.

Підсумковий звіт містить такі елементи:

Чіткі відповіді на всі зауваження і пропозиції із зазначенням того, прийняті вони чи відхилені і чому. Зацікавлені сторони Європейського Союзу та зацікавлені сторони третіх країн розглядаються на рівних умовах.

Він також включає такі елементи:

- резюме обсягом одна сторінка про рівень підтримки проекту критеріїв компетентними органами,
- зведений список всіх документів, що знаходилися в обігу в процесі роботи з розробки критеріїв, із зазначенням дати обігу кожного документа і того, кому він був надісланий, а також копії документів, про які йде мова,
- перелік зацікавлених сторін, які були залучені до роботи або яким надавалися консультації, або які висловлювали свої думки разом із їхньою контактною інформацією,
- резюме,
- три ключові екологічні характеристики для продуктової групи, які можуть відобразитися на неонов'язковому знаку з текстовим полем, описаному в Додатку II,
- пропозиції щодо маркетингової та комунікаційної стратегій для продуктової групи.

Будь-які зауваження, отримані щодо підсумкового звіту, беруться до уваги, і за запитом надається інформація про відповіді на такі зауваження.

4. Посібник для потенційних користувачів екомаркування ЄС і компетентних органів.

З метою надання допомоги потенційним користувачам екомаркування ЄС і компетентним органам в оцінці відповідності продукції критеріям розробляється посібник.

5. Посібник для органів влади, що здійснюють державні замовлення.

Слід розробити посібник для надання настанов органам влади, що здійснюються державні замовлення, стосовно використання критеріїв екомаркування ЄС.

Комісія надає зразки, перекладені на всі офіційні мови Співтовариства, посібника для потенційних користувачів і компетентних органів, а також посібника для владних органів, що здійснюють державні замовлення.

В. Скорочена процедура, якщо критерії були розроблені іншими схемами екомаркування EN ISO 14024 тип I

Єдиний звіт надається для розгляду Комісії. Цей звіт включає розділ, що підтверджує те, що виконано технічні і консультаційні вимоги, встановлені в частині А, а також пропозиції щодо проекту критеріїв, посібник для потенційних користувачів екомаркування ЄС і компетентних органів, а також посібник для органів влади, що здійснюють державні замовлення.

Якщо Комісія вважає, що звіт і критерії відповідають вимогам, встановленим у частині А, звіт і пропозиції щодо проекту критеріїв стають доступними для громадських обговорень на Веб-сайті Комісії, присвяченому екомаркуванню ЄС, на період двох місяців для висловлення зауважень.

Відповіді надаються на всі зауваження, отримані під час громадських обговорень, із зазначенням щодо кожного коментарію прийнятий він чи відхилений і чому.

З урахуванням будь-яких змін, внесених у ході громадських обговорень і якщо жодна держава-член не вимагає відкритого засідання робочої групи, Комісія ухвалює критерії на підставі статті 8.

На прохання будь-якої держави-члена проводиться відкрите засідання робочої групи з питань проекту критеріїв, в якому беруть участь всі зацікавлені сторони, такі як компетентні органи, промисловці (в т.ч. малий та середній бізнес), профспілки, підприємства роздрібної торгівлі, імпортери, екологічні організації та організації споживачів. Комісія також приймає участь у засіданні.

З урахуванням будь-яких змін, внесених в ході громадських обговорень або під час засідання робочої групи, Комісія ухвалює критерії на підставі статті 8.

С. Скорочена процедура для неістотного перегляду критеріїв

Комісія готує звіт, який включає таке:

- обґрунтування того, чому немає необхідності для повного перегляду критеріїв і чому просте оновлення критеріїв і їхнього рівня вимогливості є достатнім,
- технічний розділ, в якому поновлено попередні ринкові дані, використані для встановлення критеріїв,
- пропозиції щодо проекту перегляду критеріїв,
- кількісний показник загальної екологічної результативності, якої переглянуті критерії, як очікується, досягнуть в їх сукупності порівняно з середнім ринковим показником,
- переглянутий посібник для потенційних користувачів екомаркування ЄС і компетентних органів, і
- переглянутий посібник для органів влади, що здійснюють державні замовлення.

Звіт і пропозиції щодо проекту критеріїв розміщуються для громадських обговорень на Веб-сайті Комісії, присвяченому екомаркуванню ЄС, на період двох місяців для висловлення зауважень.

Відповіді надаються на всі зауваження, отримані в ході громадських обговорень із зазначенням щодо кожного коментарію прийнятий він чи ні, і чому.

З урахуванням будь-яких змін, внесених в ході громадських обговорень, і якщо жодна держава-член не вимагає відкритого засідання робочої групи, Комісія ухвалює критерії на підставі статті 8.

На прохання будь-якої держави-члена проводиться відкрите засідання робочої групи щодо проекту переглянутих критеріїв, в якому беруть участь всі зацікавлені сторони, такі як компетентні органи, промисловці (в т.ч. малий та середній бізнес), профспілки, підприємства роздрібної торгівлі, імпортери, екологічні організації та організації споживачів. Комісія також приймає участь у засіданні.

З урахуванням будь-яких змін, внесених в ході громадських обговорень або під час засідання робочої групи, Комісія ухвалює критерії на підставі статті 8.

ДОДАТОК II

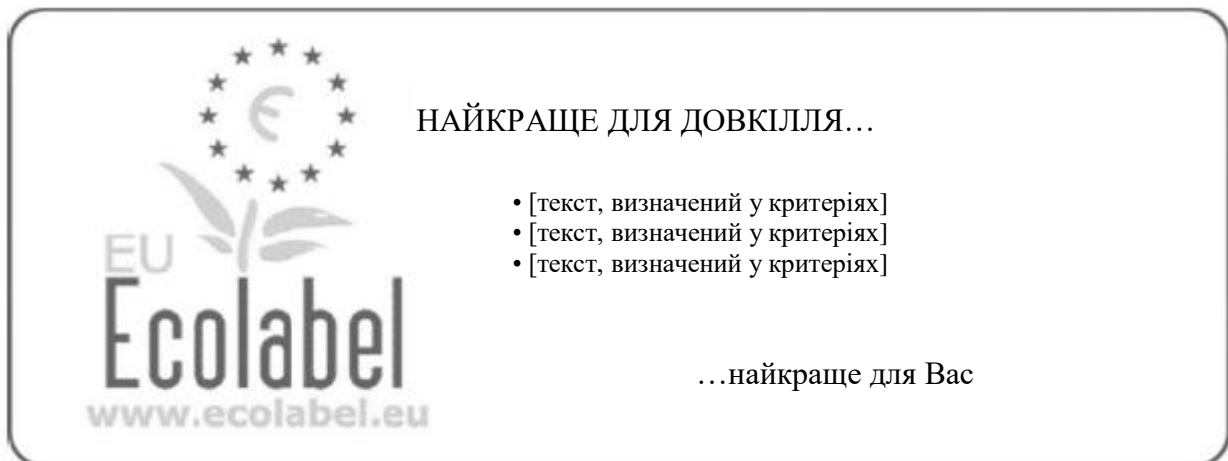
ФОРМА ЗНАКУ ЕКОМАРКУВАННЯ ЄС

Знак екомаркування ЄС повинне мати таку форму:

Знак:

Необов'язковий знак з текстовим полем (можливість суб'єкта господарювання використовувати це текстове поле і включений до нього текст повинні бути такими, як зазначається у відповідних критеріях продуктової групи):

Реєстраційний номер екомаркування ЄС також присутній на продукції. Він набуває такого вигляду:

«xxxx» відноситься до країни реєстрації, «yyy» відноситься до продуктової групи і «zzzz» відноситься до номеру, наданого компетентним органом.

Знак маркування, необов'язковий знак маркування з текстовим полем і реєстраційний номер друкуються або у двох кольорах (Pantone 347 зелений для листя і стебла квітки, символу «Є», веб-адреси і аббревіатури ЄС та Pantone 279 для всіх інших елементів, тексту і периметру), або чорним на білому чи білим на чорному.

ДОДАТОК III

ПЛАТЕЖІ

1. Реєстраційний платіж

Компетентний орган, до якого подається заява, стягує платежі відповідно до фактичних адміністративних витрат на обробку заяви. Ці платежі є не нижчими за 200 євро і не вищими за 1200 євро.

У випадку малих та середніх підприємств ⁽¹⁾ і суб'єктів господарювання в країнах, що розвиваються, максимальний реєстраційний платіж є не більшим за 600 євро.

У випадку мікро-підприємств ⁽¹⁾ максимальний реєстраційний платіж становить 350 євро.

Розмір реєстраційного платежу зменшується на 20% для заявників, зареєстрованих в системі екоменеджменту і аудиту Співтовариства (EMAS) та/або сертифікованих відповідно до стандартів ISO 14001. Таке зменшення має місце за умови, що заявник явно зобов'язується у своїй екологічній політиці забезпечити повну відповідність своєї екологічно маркованої продукції з критеріями екомаркування ЄС протягом періоду дії договору, і що це зобов'язання належним чином включається в детальні екологічні цілі. Заявники, сертифіковані відповідно до ISO 14001, щорічно звітують щодо виконання цього зобов'язання. Заявники, що зареєстровані в EMAS, направляють копію свого щорічного контрольного екологічного звіту.

2. Щорічні платежі

Компетентний орган може зобов'язати кожного заявника, якому було присвоєно знак екомаркування ЄС, сплачувати щорічний платіж до 1500 євро за використання знаку екомаркування ЄС

У випадку підприємств малого та середнього бізнесу і суб'єктів господарювання у країнах, що розвиваються, максимальний щорічний платіж не перевищує 750 євро.

У випадку мікро-підприємств максимальний щорічний платіж становить 350 євро.

Період, який охоплює щорічний платіж, починається з дати присвоєння заявнику екомаркування ЄС.

⁽¹⁾ підприємства малого та середнього бізнесу та мікро-підприємства, як зазначено в Рекомендації Комісії 2003/361/ЄС від 6 травня 2003 року (ОВ L 124, 20.5.2003, С. 36).

ДОДАТОК IV

ТИПОВИЙ ДОГОВІР ПРО УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ ЗНАКУ ЕКОМАРКУВАННЯ ЄС

ПРЕАМБУЛА

Компетентний орган..... (повна назва) іменованій надалі «компетентний орган», зареєстрований в (повна адреса), який з метою підписання цього Договору представлений (ім'я відповідальної особи), і..... (повне ім'я власника) в його якості як виробника, імпортера, постачальника послуг, оптового чи роздрібною торговця, офіційна адреса якого (повна адреса), іменованій надалі – «власник», в особі..... (ім'я відповідальної особи), домовилися про таке по відношенню до використання знаку екомаркування ЄС відповідно до Регламенту ЄС № 66/2010 Європейського Парламенту та Ради від 25 листопада 2009 року про знак екомаркування ЄС ⁽¹⁾, надалі – «Регламент ЄС про знак екомаркування»:

1. ВИКОРИСТАННЯ ЗНАКУ ЕКОМАРКУВАННЯ ЄС

- 1.1. Компетентний орган надає власнику право на використання знаку екомаркування ЄС для його продукції, як описано в технічних характеристиках продукції, що додаються, яка відповідає критеріям відповідної продуктової групи, що мають силу на період , ухвалені Комісією Європейських Співтовариств (дата) , опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу від (повне посилання), і додані до цього договору.
- 1.2. Знак екомаркування ЄС використовується лише у формі, зазначеній в Додатку II до Регламенту ЄС про екомаркування.
- 1.3. Власник забезпечує те, що продукція, яка підлягає екомаркуванню, відповідає протягом всього терміну дії цього договору всім умовам використання і положенням, встановленим у статті 9 Регламенту ЄС про екомаркування в будь-який момент часу. Для модифікацій в характеристиках товарів, які не позначаються на відповідності критеріям, не потребуються нові заяви. Однак, власник інформує компетентний орган про такі модифікації рекомендованим листом. Компетентний орган може проводити відповідні перевірки.
- 1.4. Договір може бути розширений до більш широкого асортименту продукції, ніж це передбачалося спочатку, що підлягає узгодженню з компетентним органом, і за умови, що вона належить до тієї ж продуктової групи і що вона також відповідає її критеріям. Компетентний орган може перевірити, що ці умови виконуються. До Додатку, що деталізує технічні характеристики продукції, вносяться відповідні зміни.
- 1.5. Власник не рекламує, не робить жодних заяв і не використовує жодний знак або логотип у будь-який невірний або оманливий спосіб або способом, що призводить до плутанини чи ставить під сумнів довіру до знаку екомаркування ЄС.
- 1.6. Власник несе відповідальність відповідно до цього Договору за спосіб, у який використовується екомаркування ЄС по відношенню до своєї продукції, особливо в контексті реклами.
- 1.7. Компетентний орган, в т.ч. його працівники, уповноважені для цих потреб, можуть проводити всі необхідні дослідження для моніторингу поточного дотримання власником відповідності критеріям продуктової групи і умовам використання та положенням цього договору відповідно до положень, встановлених у статті 10 Регламенту ЄС про екомаркування.

2. ПРИЗУПИНЕННЯ ТА ВІДКЛИКАННЯ

- 2.1. У разі, якщо власник усвідомлює, що він не виконує умови використання або положення, які містяться в розділі I цього Договору, власник повідомляє компетентний орган і утримується від використання знаку екомаркування ЄС до того часу, поки ці умови використання і положення не будуть виконані і компетентний орган не буде про це повідомлений.
- 2.2. Якщо компетентний орган вважає, що власник порушив будь-які умови використання або положення цього Договору, компетентний орган має право призупинити або відкликати свій дозвіл власнику на використання знаку екомаркування ЄС і вжити такі заходи, які є необхідними для запобігання подальшого використання його власником, включаючи такі заходи, що передбачені в статтях 10 і 17 Регламенту ЄС про знак екомаркування.

⁽¹⁾ ОВ L 27, 30.1.2010, С. 1.

3. ОБМЕЖЕННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ І ВІДШКОДУВАННЯ.

- 3.1 Власник не повинен включати знак екомаркування ЄС як частину будь-якої гарантії по відношенню до продукції, що зазначається в пункті 1.1 цього Договору.
- 3.2 Компетентний орган, в т.ч. його уповноважені працівники, не несуть відповідальності за будь-які втрати чи шкоду, понесену власником, що випливає з присвоєння та/або використання екомаркування ЄС.
- 3.3 Компетентний орган, в т.ч. його уповноважені працівники, не несуть відповідальності за будь-які втрати чи шкоду, понесені третьою стороною, що випливають з присвоєння та/або використання, в т.ч. рекламування, знаку екомаркування ЄС.
- 3.4 Власник відшкодовує і гарантує відшкодування компетентному органу і його уповноваженим працівникам будь-які втрати, збитки чи зобов'язань, понесених компетентним органом або його уповноваженими працівниками в результаті порушення цього Договору власником або в результаті довіри з боку компетентного органу до інформації та документації, наданої власником, включаючи будь-які претензії третьої сторони.

4. ПЛАТЕЖІ

- 4.1. Розмір реєстраційного платежу та щорічного платежу визначається відповідно до Додатку III Регламенту ЄС про знак екомаркування.
- 4.2 Використання знаку екомаркування ЄС є можливим при умові своєчасної сплати всіх платежів.

5. ТЕРМІН ДОГОВОРУ І ЗАСТОСОВНЕ ПРАВО

- 5.1 За винятком випадків, передбачених у пунктах 5.2, 5.3 і 5.4, цей Договір діє з дати його підписання до (...) або до дати закінчення терміну критеріїв продуктової групи, залежно від того, що настане раніше.
- 5.2 Якщо власник порушив будь-які умови використання або положення цього Договору у значенні пункту 2.2, компетентний орган має право розглядати це як порушення Договору, що дає право компетентному органу, на додаток до положень пункту 2.2, розірвати Договір шляхом рекомендованого листа власнику раніше, ніж це передбачено в пункті 5.1, протягом (період часу визначається компетентним органом).
- 5.3 Власник може розірвати Договір, попередньо повідомивши про це за три місяці, з допомогою рекомендованого листа, надісланого компетентному органу.
- 5.4 Якщо критерії продуктової групи, зазначені у пункті 1.1, подовжуються без внесення змін на будь-який період часу і якщо компетентним органом не було надано письмового повідомлення про припинення Договору щонайменше за три місяці до закінчення терміну дії критеріїв продуктової групи, компетентний орган інформує власника принаймні за три місяці про те, що договір автоматично подовжується до того моменту, поки критерії продуктової групи залишаються в силі.
- 5.5. Після припинення дії цього Договору власник не може використовувати знак екомаркування ЄС до продукції, зазначеної в пункті 1.1 і в Додатку до цього Договору, ні у вигляді маркування, ні в рекламних цілях. Тим не менш, знак екомаркування ЄС може протягом шести місяців після припинення Договору розміщуватися на існуючих запасах товару, які утримуються власником та іншими особами та які були вироблені до дати закінчення дії Договору. Останнє положення не застосовується, якщо Договір припинений з причин, викладених у пункті 5.2.
- 5.6 Будь-який спір між компетентним органом і власником чи заява однієї сторони проти іншої на основі цього Договору, що не були врегульовані шляхом мирової угоди між договірними сторонами, підлягають дії законодавству, що застосовується в силу Регламенту Європейського Парламенту та Ради ЄС № 593/2008 від 17 червня 2008 року про законодавство, що застосовується до договірних зобов'язань (Рим I) ⁽¹⁾ і Регламенту Європейського Парламенту та Ради ЄС № 864/2007 від 11 липня 2007 року про законодавство, що застосовується до недоговірних зобов'язань (Рим II) ⁽²⁾.

Такі Додатки є складовою частиною цього Договору:

- копія Регламенту Європейського Парламенту та Ради ЄС № 66/2010 від 25 листопада 2009 року про знак екомаркування ЄС на (відповідна мова Співтовариства),
- технічні характеристики продукції, які щонайменше включають інформацію про імена та/або внутрішній ідентифікаційний номер виробника, місця виробництва і відповідний реєстраційний номер або номери знаку екомаркування ЄС,
- копія Рішення Комісії (..... про критерії продуктової групи).

⁽¹⁾ ОВ L 177, 4.7.2008, С. 6.

⁽²⁾ ОВ L 199, 31.7.2007, С. 40.

Укладено.....дата.....

.....

(Компетентний орган)

Уповноважена особа.....

.....

(Засвідчений підпис)

.....

(Власник)

Уповноважена особа

.....

(Засвідчений підпис)

ДОДАТОК V

ВИМОГИ ПО ВІДНОШЕННЮ ДО КОМПЕТЕНТНИХ ОРГАНІВ

1. Компетентний має бути незалежним від організації або від продукції, яку він оцінює.

Орган, що входить до господарського товариства або професійної асоціації, які представляють підприємства, задіяні у розробку, виробництво, постачання, монтаж, використання або технічне обслуговування продукції, яку він оцінює, може, за умови його незалежності та відсутності конфлікту інтересів, бути призначеним в якості компетентного органу.

2. Компетентний орган, його вище керівництво та персонал, відповідальний за виконання завдань з оцінки відповідності, не повинні бути ні розробником, виробником, постачальником, монтажником, покупцем, власником, користувачем або утримувачем продукції, яку він оцінює, ні уповноваженим представником будь-якої з цих сторін. Це не є перешкодою для використання оцінюваної продукції, що є необхідною для функціонування компетентного органу, або використанню такої продукції в особистих цілях.

Компетентний орган, його вище керівництво та персонал, відповідальний за виконання завдань з підтвердження відповідності, не повинні бути прямо залученими у розробку, виробництво або будівництво, продаж, установку, використання або обслуговування цієї продукції, і не повинні представляти сторони, що беруть участь у цьому. Вони не займаються жодною діяльністю, яка може вступати у протиріччя з їх незалежністю суджень або неупередженістю по відношенню до діяльності з оцінки відповідності, для яких вони призначені. Це, зокрема, застосовується до консультаційних послуг.

Компетентні органи забезпечують те, що діяльність їх філій або субпідрядників не впливає на конфіденційність, об'єктивність та неупередженість діяльності з оцінки відповідності.

3. Компетентні органи та їх співробітники здійснюють діяльність з оцінки відповідності з найвищим ступенем професійної діяльності та необхідної технічної компетентності у конкретній сфері і є вільними від усіх тисків та стимулів, зокрема фінансових, які можуть вплинути на їх рішення або результати їх діяльності з оцінки відповідності, особливо що стосується осіб або груп осіб, зацікавлених в результатах цієї діяльності.
4. Компетентний орган повинен бути здатним виконувати всі завдання з оцінки відповідності, покладені на нього цим Регламентом незалежно від того, виконуються ці завдання компетентним органом самостійно або від його імені і під його відповідальність.

В будь-який момент часу і для кожної процедури з оцінки відповідності та кожного виду або групи продукції, щодо якої вона була призначена, компетентний орган повинен мати в своєму розпорядженні необхідні:

- (a) технічні знання та достатній і відповідний досвід для виконання завдань з оцінки відповідності;
- (b) описи процедур, відповідно до яких здійснюється оцінка відповідності, із забезпеченням прозорості і здатності відтворення цих процедур. Він повинен мати відповідні політики і процедури, які дозволяють розрізнити завдання, які він здійснює як компетентний орган, та будь-яку іншу діяльність.
- (c) процедури для здійснення діяльності, які належним чином враховують розмір підприємства, галузь, у якій воно працює, його структуру, ступінь складності технології виробництва продукції, що розглядається, і масовий або серійний характер виробничого процесу.

Він повинен мати засоби, необхідні для виконання технічних та адміністративних завдань, пов'язаних з діяльністю з оцінки відповідності у відповідному порядку і мати доступ до всього необхідного обладнання або приміщень.

5. Персонал, відповідальний за здійснення діяльності з оцінки відповідності, повинен мати:
 - (a) глибокі знання, що охоплюють всі заходи з оцінки відповідності, щодо яких компетентний орган був призначений;
 - (b) здатність складати сертифікати, звіти та доповіді, які демонструють, що оцінки були проведені.

6. Неупередженість компетентних органів, його вищого керівництва та персоналу з оцінки гарантується.

Винагорода вищого керівництва та персоналу компетентного органу, який здійснює оцінку, не залежить від кількості виконаних оцінок або результатів цих оцінок.

7. Компетентні органи беруть участь або забезпечують, щоб їх персонал з оцінки був поінформований про відповідну діяльність з стандартизації та діяльність робочої групи компетентних органів, як зазначається в статті 13 цього Регламенту, і застосовував в якості загальних настанов адміністративні рішення та документи, отримані в результаті роботи робочої групи.